

M. C. Capelle

# Mientje krijgt een dienstje

Aan de voet van de hoge wakerdijk ligt een grote boerderij. „Zeldenrust” heet die boerderij. Dat is een goed gekozen naam, want het is zeer zelden rustig op het erf van boer Timmer. 't Is altijd een drukte van rijdende wagens, die van en naar het veld rijden.

's Zondags is het wèl rustig op „Zeldenrust”. Dan blijven de karren en wagens in 't wagenhuis. Alleen de mooie brik met de glinsterende spiegelruit wordt naar buiten gereden. Daarmee gaat vrouw Timmer straks naar de kerk. Bertha, het mooiste paard dat de boer heeft, wordt er voor gespannen.

Naast de grote boerderij staat een klein huisje. 't Is een arbeiderswoning. Hier woont Mulder, die elke dag op „Zeldenrust” komt werken. 's Morgens vroeg is hij al op het erf present om de paarden in te spannen, tegen de tijd dat de andere knechts van het dorp komen.

't Is maar een heel kleine woning, het huisje van Mulder. Trouwens, waarvoor heeft hij een grote woning nodig? Hij heeft alles wat hij maar begeren kan: een aardige vrouw, een lief dochtertje, een goede boer.

Voor al op z'n dochtertje, z'n Mientje, is Mulder verbazend trots. Over haar kan hij hele verhalen vertellen en altijd vindt hij een open oor bij vrouw Timmer, want de boerin houdt veel van kinderen en helaas heeft zij zelf geen jongen of meisje.

Mientje zit al in de derde klas bij meester Van Driest. Maar ze kan Moeder al zo goed helpen, dat deze op vacantedagen een hele meid heeft aan haar dochtertje. Natuurlijk heeft Mulder dat wel eens aan de boerin verteld.

In de zomervacantie van Mientje moet het dienstmeisje van de boerderij naar de bruiloft van haar broer. De boerin vraagt aan Mulder of Mientje die dag op de boerderij mag komen helpen. Mulder stemt dat graag toe; nu kan de boerin eens zien wat een flink meisje zijn dochter wel is!

Een van de volgende dagen gaat Mientje naar de boerderij. Voor deze gelegenheid heeft ze een schone schort aangekregen, hoewel het nog maar midden in de week is.

Vrouw Timmer heeft een goede hulp aan het meisje. Ze werkt uitstekend en ze doet haar best de boerin zoveel mogelijk werk uit handen te nemen.

Als aan de achterdeur „vollèèk” wordt geroepen, rept Mientje zich daarheen om de boodschap voor de boerin in ontvangst te nemen.

Het meisje heeft al dadelijk het hart van vrouw Timmer veroverd. De boerin heeft namelijk een paar allerliefste en alleraardigste katjes en wie met de beide poesen goed kan opschieten, weet het ook wel te vinden met de boerin.

Als aan de achterdeur voor de zoveelste maal „vollèèk” wordt geroepen, rent Mientje daarheen. 't Is de slager.

„En meisje, wat eit de boerin vandaegè nôdig?”

vraagt de slager in zijn onvervalst Zeeuws dialect. „'k Za 't es effen vraege, slachter,” antwoordt het meisje.

Ze gaat naar boven, waar de boerin aan 't werk is en vraagt, welke bestelling ze de slager moet opgeven.

Een ogenblik staat de boerin in gedachten. Als goede huismoeder moet ze zorgen niet te weinig, maar ook niet teveel te bestellen. Vlug denkt ze na, en de uitkomst van de berekening is, dat Mientje aan de slager moet gaan zeggen, dat de boerin morgen dezelfde hoeveelheid wil ontvangen als gisteren.



„Goed,” zegt de slager, terwijl hij een notitieboekje uit zijn zak haalt, dat zo vet is, dat men er haast soep van zou kunnen koken. „Goed,” en met een afgekloven stompje potlood schrijft hij op: „voor 15 cent kattevlees en 1 pond mensenvlees.”

Mientje weet niet, wat ze hoort. Verschrikt kijkt ze naar de goedge slager, die haar dood-ernstig toeknikt en weggaat.

Het arme meisje is helemaal de kluts kwijt. In plaats dat ze naar boven gaat, naar de boerin, trekt ze haar klompen aan en loopt zo hard als ze kan het boeren-erf af naar huis.

De boerin vindt het vreemd, dat Mientje zo

lang wegblijft en als ze klompgeklepper op het straatje langs het huis hoort, kijkt ze door het raam naar beneden. Zij ziet Mientje zo snel als een haas in de richting van het arbeidershuisje lopen.

„Zou ze d'r nu al genoeg van hebben?” vraagt de boerin zich verwonderd af. „En ik dacht, dat ze me zo graag hielp.”

De moeder van Mientje schrikt hevig, als het meisje geheel onverwacht komt binnenvallen en snikkend uitroept: „Ik ga nooit, nóóit meer naar de boerderij, daar eten ze mensenvlees!”

Ze heeft niet begrepen, dat de slager bedoelde: voor 15 cent vlees voor de poes en 1 pond vlees voor de mensen.

Dit opstel werd bij de opstelwedstrijd bekroond met de **EERSTE PRIJS**

# Holland

## vierde Feest

31 Augustus  
6 September  
1948

Op de dag, dat Koningin Wilhelmina jarig was, scheen een vrolijk oranjezonnetje en zond haar stralen over Nederland uit. 't Was 31 Augustus!

In „Héél Holland” en ook buiten ons landje vierde men feest. Het feest, dat onze trouw en onze liefde voor „Haar” tot uiting bracht!

Overal zag men vlaggen wapperen; kinderen in Oranje getooid huppelden vrolijk door de straten, vrij van school! De feestweek was begonnen. Spelen voor groot en klein waren georganiseerd en velen gingen 's avonds naar huis met mooie prijzen.

Voorals het donker werd, waren de straten vol mensen, die naar de prachtige verlichting gingen kijken. Dikwijls kwam het in de steden voor, dat in de straten een opstopping ontstond en de politie er aan te pas moest komen.

Bij ons waren de huizen ook verlicht. Als je er uit de verte naar keek, was het net alsof het allemaal huisjes uit een sprookje waren! Grote erepoorten waren gemaakt en prachtig versierd!

Iedereen ging die dagen laat naar bed. Het park in Rotterdam was ook schitterend. Die fontein en die verlichting!! Op school heeft mijn leraar er een schilderij van gemaakt, prachtig!

Alle mensen keken even blij en vrolijk de wereld in. Het rad van avontuur en andere attracties trokken ook veel kijkers! 's Avonds was er één keer film over het leven van H.M. Een andere avond trok een grote stoet door de straten: „De Kinderoptocht”. Al de kinderen uit de buurt waren verkled. De stoet begon met herauten en fakkel-dragers, daarachter kwam een wagen met de Koning en de Koningin. Die versierde kar werd door „menselijke” paarden getrokken. Het was een lange rij, de één al mooier dan de ander aangekleed! Aan het eind van de straat liepen wel 26 kaboutertjes met puntschoenen en lange baarden!

's Middags was er nog een grote wielrijders-race, die erg spannend was. Ik moest touwtrekken, maar

gleed uit over een ander stuk touw, dus dat was al gauw gebeurd.

Het meelhappen was ook enig, daarmee won mijn zusje de 2e prijs: een mooi boek, en met autopetten won mijn broertje de 1e prijs: een prachtige bal!

In Rotterdam waren de schepen in de havens ook schitterend verlicht en die grote warenhuizen.

Toch was niet alles vreugde.

Wij luisterden allemaal, toen door de radio de woorden van H.M. Wilhelmina tot ons kwamen en zij vertelde, dat ze om allerlei redenen Haar Vorstelijk ambt neerlegde en dat Prinses Juliana, Koningin zou worden.

Na 50 jaren trouw ons Nederlandse volk bestuurd te hebben, werd het Haar te zwaar.

Velen hadden tranen in de ogen, toen die bekende stem dat zo dapper vertelde. Vijftig jaar heeft Ze Haar land geleid door moeilijkheden en vreugden heen. Nu was het eind gekomen van die zware, maar mooie taak. Wij hopen allemaal, dat ze nog lang mag beleven, dat Haar Dochter, Juliana, Koningin is!!

Ook dat was ontroerend, toen Juliana de eed van trouw aflegde. Ik heb het gezien, evenals vele mensen, op de film. Mooi was dat!

En die rijtoer, echt net een sprookje! In de Cineac werd die film gedraaid, en weken stonden de mensen in de rij om er in te kunnen komen en alles nog eens rustig weer te beleven.

In één woord: het was ontzettend mooi. Nooit zullen wij die week vergeten, dat Holland feest vierde met Het Koninklijk Huis, waar wij ons echt één mee voelen!!

Lang zullen ze leven!!!

TRUIUS DE FONKERT

Barendrecht